

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8CoCsp/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5721202410
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zuzana Hartelová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2023:5721202410.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Zuzany Hartelovej a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a JUDr. Jozefa Turzu, v právnom spore žalobcu: Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava - mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 831 154, zastúpeného právnym zástupcom JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795, proti žalovanej: J. T., nar. XX. XX. XXXX, bytom J. N. XX, XXX XX T., zastúpenej právnym zástupcom JUDr. Peter Vachan, advokát s. r. o., so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, 010 01 Žilina, IČO: 47 445 092, o zaplatenie 7.921,21 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10Csp/64/2021-88 zo dňa 12. januára 2022, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku I. mení tak, že žalobu žalobcu zamietá.

Vo výroku II. zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania (prvoinštančného i odvolacieho) v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 10Csp/64/2021-88 zo dňa 12. 01. 2022 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.689,94 € spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne ako je špecifikovaný vo výroku I. uvedeného rozsudku, do jedného mesiaca od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. žalobu vo zvyšku uplatneného nároku zamietol. Výrokom III. rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení konštatoval, že žalobou podanou dňa 29. 07. 2021 sa žalobca (v tom čase T. C. U., a. s., Bratislava, poznámka odvolacieho súdu) domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 7.921,21 eur spolu s 5 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 28. 12. 2018 do zaplatenia na základe zmluvy o pôžičke č. 7189192/1720031876 uzavretej dňa 19. 10. 2017 medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a. s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 a žalovanou. Na základe uvedenej zmluvy poskytol predchodca žalobcu žalovanej pôžičku vo výške 9.000,- eur, ktorú sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných 120 mesačných splátkach v sume 153,30 eur. Z dôvodu neplnenia si povinností žalovanej riadne a včas hradiť dohodnuté splátky, žalobca v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka listom zo dňa 26. 10. 2018 vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok, následne dňa 19. 12. 2018 úver zosplatnil.

3. Žalovaná nárok uplatnený žalobcom poprela, namietajúc nesplnenie si povinností žalobcu pri skúmaní bonity klienta a nesplnenie podmienok pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru z dôvodu nepreukázania doručenia oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ako aj neurčitost predžalobnej upomienky a oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z dôvodu neuvedenia, pre omeškanie s ktorou splátkou bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru.

4. Súd mal preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere medzi právnym predchodcom žalobcu Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom v Kežmarku a žalovanou dňa 19. 10. 2017, ktorá spĺňala náležitosti vyžadované § 9 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej „zákon č. 129/2010 Z. z.“). Na základe tejto zmluvy bol žalovanej poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 9.000,- pri celkových nákladoch spotrebiteľa 9.396,- eur a celkovej čiastke k zaplateniu 18.396,- eur bez poistenia, pri výške mesačnej splátky 153,30 eur, počte splátok 120, fixnej ročne úrokovej sadzbe 17,90 %, so splatnosťou prvej splátky 20. 11. 2017, odplate vo výške 17,90 %, splatnosti splátok vždy k 20. dňu v mesiaci, RPMN úveru 17,90 % ročne a priemernej hodnote RPMN 8,96 %. Termín konečnej splatnosti bol dohodnutý k 20. 10. 2027. V čl. 9 bod 2 zmluvy bola upravená možnosť veriteľa vyhlásiť okamžitú splatnosť pôžičky - úveru v prípade riadneho a včasného nesplácania splátok. Žalobca preukázal aj splnenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. vo vzťahu ku skúmaniu schopnosti spotrebiteľa úver splácať. Žalovaná úver riadne nesplácala, v dôsledku čoho žalobca predžalobnou upomienkou zo dňa 26. 10. 2018 žalovanú upozornil na nedoplatok na splátkach v celkovej výške 416,50 eur s upozornením, že ak do 05. 12. 2018 nedôjde k úhrade splátky zročnej v auguste 2018, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť. Upomienka bola žalovanej doručená dňa 05. 11. 2018. Z dôvodu nesplnenia si povinnosti žalovanej právny predchodca žalobcu listom zo dňa 22. 12. 2018 vyhlásil okamžitú splatnosť úveru, doručenie oznámenia žalovanej však žalobca nepreukázal.

5. Vychádzajúc z uvedeného, nakoľko žalobca nepreukázal doručenie oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru žalovanej, súd s poukazom na ust. § 53 ods. 9, § 565, § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyhodnotil zosplatenie úveru ako neplatné. Medzi stranami tak platí pôvodná dohoda o práve žalovanej splácať úver v splátkach. Z uvedeného vyplýva, že žalovaná ku dňu vyhlásenia rozsudku nebola v omeškani s úhradou celého zvyšku úveru, ale len s úhradou splátok, ktoré sa stali zročné ku dňu vyhlásenia rozsudku súdu.

6. Súd prvej inštancie aplikujúc ust. § 54a, § 100, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka zároveň konštatoval, že nakoľko žaloba bola podaná dňa 29. 07. 2021, pričom splátky boli zročné vždy k 20. dňu v mesiaci, všetky splátky, ktoré boli zročné a dlhované pred 29. 07. 2018, sú premičané.

7. Súd preto žalobcovi priznal nepremičané splátky splatné ku dňu vyhlásenia rozhodnutia, t. j. splátky splatné v období od 20. 08. 2018 do 20. 12. 2021, spolu vo výške 6.285,30 eur, od ktorej sumy súd odpočítal úhrady žalovanej v danom období v sume 1.595,36 eur. Súd tak žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4.689,94 eur. Súd žalobcovi s poukazom na ust. § 497, § 502 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 2, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka priznal aj úroky z omeškania 5 % ročne od 28. 12. 2018, odkedy ho žalobca žiadal a to z istiny, ktorú žalovaná na dlžných nepremičaných splátkach k 28. 12. 2018 dlhovala a následne zo súm, ktoré žalovaná dlhovala v jednotlivých mesiacoch, s prihliadnutím na úhrady žalovanej.

8. Vo zvyšnej časti súd žalobu ako nedôvodnú (vzhľadom na skutočnosť, že žalovaná má povinnosť a súčasne aj právo úver naďalej splácať v dohodnutých splátkach) zamietol. Čo do zaplatenia sumy 106,59 eur titulom nákladov spojených s uplatnením pohľadávky žalobu zamietol aj z dôvodu nepreukázania a nezdôvodnenia uvedeného nároku.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) a konštatujúc, že obidve strany sporu boli približne rovnako úspešné (neúspešné), žiadnej zo strán náhradu trov konania nepriznal.

10. Uznesením zo dňa 11. 02. 2022 okresný súd pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpi spoločnosť T. C. U., a. s., so sídlom v Bratislave, IČO: 31 320 155 a na jeho miesto do konania vstúpi spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Bratislava - mestská časť Staré Mesto, Mýtna 48, IČO: 35 831 154.

11. Proti rozsudku okresného súdu čo do výroku I., ktorým súd žalobe vyhovel a výroku III. o trovách konania, následne podala žalovaná z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f), h) C. s. p. odvolanie, ktorým sa domáhala jeho zmeny v tejto časti spočívajúcej v zamietnutí žaloby a priznaní jej náhrady trov konania v rozsahu 100 %.

12. Nesprávne skutkové zistenia, ktoré vyústili do nesprávneho právneho posúdenia spočívajú podľa žalovanej v tom, že súd napriek nesplneniu podmienok v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka mal preukázané splnenie podmienok v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z. z.“) pre platné postúpenie pohľadávky a právny predchodca žalobcu postupoval s odbornou starostlivosťou pri poskytnutí úveru v

zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a teda mal preukázané, že žalobca má v danom konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

13. Uviedla, že v danom prípade sa právnym nástupcom obchodnej spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., stala T. C. U., a. s., teda bankový subjekt, z ktorého dôvodu sa na takéto postúpenie vzťahuje ustanovenie § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z.

14. Pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. sa s poukazom na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo 147/2017 (R 8/2018), 7Cdo/26/2017 či 1Obdo/92/2018 vyžaduje pri postúpení pohľadávky, aby podmienky v zmysle uvedeného ustanovenia boli splnené ku dňu uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky. Je teda právne irelevantné, ak žalobca v rámci prostriedkov procesného útoku poukazuje na moment doručenia žalobného návrhu žalovanej, keďže podmienky pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené ku dňu postúpenia a nie následne po doručení žaloby.

15. Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktoré sú už splatnými (dospelé splátky), a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy po tom, čo bol klient banky nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní. V danom prípade obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., preukazuje splnenie podmienok pre platné postúpenie pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. odkazom na predžalobnú upomienku a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. Okresný súd však správne vyhodnotil, že neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka.

16. Keďže neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti treba považovať za neplatné právne úkony. Žalobca preto nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. a zároveň, keďže v čase postúpenia pohľadávky ešte nenastala konečná splatnosť úveru, došlo k postúpeniu tzv. živého úveru, čo je v rozpore s ustanovením § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. Zmluva o postúpení pohľadávky je preto neplatný právny úkon v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, a teda žalobca nemá v konaní aktívnu vecnú legitímáciu.

17. Nad rámec uvedeného podľa žalovanej právny predchodca žalobcu nepostupoval pri poskytnutí úveru s odbornou starostlivosťou, pričom poukázala na nereálnu sumu 50,- eur uvedená v rámci „iných mesačných výdavkov“, najmä čo sa týka výdavkov na bývanie, a zároveň zo strany žalobcu nebol predložený dôkaz preukazujúci, že si právny predchodca preveril jej úverovú zaťaženosť v bankovom alebo nebankovom registri.

18. Keďže veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou v zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., nie je oprávnený požadovať jednorazové splatenie dlhu. Vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je preto potrebné považovať za neplatné. Keďže ide zároveň o hrubé porušenie, zmluva o spotrebiteľskom úvere je bezúročná a bez poplatkov.

19. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

20. Napadnutý rozsudok považoval za vecne správny, majúci zato, že súd prvej inštancie sa dostatočne vysporiadal s právnou a aj skutkovou stránkou veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k správny skutkovým zisteniam.

21. Uviedol, že za účelom preukázania aktívnej legitímácie súdu predložil výzvu jeho právneho predchodcu zo dňa 26. 10. 2018, ktorou preukazuje splnenie zákonných podmienok pre platné postúpenie v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. Jeho právny predchodca výzvu zo dňa 26. 10. 2018, ktorou vyzval žalovanú na zaplatenie omeškaných splatných úverových splátok, zasielal formou doporučenej poštovej zásielky, čo preukazuje predloženou doručenkou. Žalovaná predmetnú výzvu v odbernej lehote riadne prevzala, napriek tomu dlh nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala viac ako 90 kalendárnych dní. Boli tak splnené zákonné predpoklady pre platné postúpenie bankovej pohľadávky podľa ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. K postúpeniu pohľadávky, ktorej zaplatenie je predmetom sporu, došlo riadne a platne, čím je daná jeho aktívna legitímácia v spore.

22. Zdôraznil, že žalovaná pohľadávka je primárne pohľadávkou nebankového subjektu, spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s, ktorej vlastníkom sa banka stala až následne, v dôsledku zlúčenia subjektov.

23. Aktívnu legitímáciu v spore preukazuje tiež oznámením o postúpení pohľadávky, ktoré bolo žalovanej zaslané na adresu uvedenú v zmluve o úvere, doporučene dňa 26. 01. 2022, čo súdu preukázal predloženým podacím hárkom zo dňa 26. 01. 2022.

24. Relevantným oznámením o postúpení pohľadávky postupcom riadne hmotnoprávne preukázal aktívnu legitímáciu v spore, ktorý postup preukázania aktívnej legitímácie je plne v súlade s

právnymi predpismi a súdnou praxou bežne akceptovateľný. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Obo 210/01 zo dňa 11. 06. 2003. Za účelom preukázania aktívnej legitímácie bola predložená súdu aj zmluva o postúpení pohľadávok spolu s identifikáciou postúpenej pohľadávky.

25. Poukázal tiež na to, že k postúpeniu pohľadávky došlo až po začatí sporu na Okresnom súde Martin. Jeho právny predchodca T. C. U., a. s., dňa 29. 07. 2021 doručil žalobu na súd, ktorá bola najneskôr dňa 15. 10. 2021 doručená žalovanej, ktorá svoj dlh naďalej nezaplatila a do omeškania s jeho zaplatením sa dostala o viac ako 90 kalendárnych dní. Z tohto dôvodu pohľadávka mu bola k 21. 01. 2022 legítimne postúpená.

26. Ku skúmaniu schopnosti žalovanej splácať spotrebiteľský úver uviedol, že jeho právny predchodca pred uzatvorením zmluvy o úvere skúmal schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver s odbornou starostlivosťou. Žalovaná spĺňala štandardné riskové podmienky, podpisom zmluvy prehlásila, že všetky ňou uvádzané údaje sú pravdivé. Taktiež prehlásila, že ku dňu podpisu zmluvy jej neboli známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jej záväzku. Žalovaná z titulu zamestnanca preukázala výšku mesačného príjmu a výšku svojich mesačných výdavkov. Zmluvne stanovená výška mesačnej splátky sa tak, s poukazom na žalovanou uvádzané hodnoty, javí ako primeraná. Žalovaná spočiatku riadne hradila predpísané splátky, pričom jeho právny predchodca nemal dosah na okolnosti, ktoré po podpise zmluvy znemožnili žalovanej riadne splácať poskytnutý úver a o týchto ani nemohol mať vedomosť.

27. Veriteľ si vyžiadala od žalovanej za účelom overenia bonity súhlas s použitím osobných údajov za účelom preverenia úverovej histórie v nebankovom registri klientskych informácií ako aj s cieľom preverenia existencie pracovného pomeru v Sociálnej poisťovni. Z uvedeného vyplýva, že veriteľ sa nedopustil konania, ktoré predstavuje hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1, za ktoré by prichádzala do úvahy sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru podľa v § 11 ods. 2 veta druhá zákona č. 129/2010 Z. z.

28. Žalovaná v replike (vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu) zotrvala na podanom odvolaní.

29. Uviedla, že v danom prípade neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka, preto predžalobnú upomienku ako aj oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je potrebné považovať za neplatný právny úkon.

30. Ak by sa aj na daný právny vzťah nevzťahovalo ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., podľa ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01. 01. 2017, možno previesť len pohľadávku po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávku, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

31. Keďže v rozsudku okresného súdu sa konštatovalo, že neboli splnené podmienky pre platné vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru, právny predchodca žalobcu postupoval nezosplatnenú pohľadávku, tzv. živý úver pred termínom konečnej splatnosti 20. 10. 2027.

32. Zmluva o postúpení pohľadávky bola uzatvorená v rozpore s ustanovením § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z, preto ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 39 Občianskeho zákonníka, na ktorý je súd povinný prihliadať ex offo.

33. Žalobca v duplike (vyjadrenie k replike) v podstate zopakoval tvrdenia uvedené vo vyjadrení k odvolaniu.

34. K preukázaniu splnenia podmienok podľa § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. uviedol, že zosplatnenie pohľadávky bolo medzi stranami dohodnuté vo všeobecných obchodných podmienkach platných v čase uzavretia zmluvy s odkazom na čl. 9, bod 9.2 podmienok. Pokiaľ ide o ďalšie podmienky, preukázali, že žalovaná bola v omeškani s plnením čo i len časti svojho záväzku ako aj skutočnosť, že pôvodný veriteľ ju preukázateľne vyzval na jeho splnenie písomnou výzvou zo dňa 26. 10. 2018. Nakoľko žalovaná napriek výzve bola viac ako 3 mesiace v omeškani so zaplatením svojho dlhu, jeho právny predchodca pristúpil k zosplatneniu pohľadávky v celosti ku dňu 19. 12. 2018, o čom bola žalovaná upovedomená listom zo dňa 22. 12. 2018, ktorý jej bol zaslaný formou obyčajnej listovej zásielky, z ktorého dôvodu doručenkou nedisponuje.

35. Podľa žalobcu však výkladom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit' záver, že zákonodarcu vyžaduje 2 úkony pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru, jednak výzvu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, ku ktorým musí byť preukázané doručenie oboch listín. Podporne poukázal na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14CoCsp/52/2020 zo dňa 11. 05. 2021 a uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11CoCsp/11/2021 zo dňa 22. 04. 2021.

36. Jeho právny predchodca k zosplatneniu pristúpil až potom, ako uplynulo 15 dní od upozornenia na možnosť zosplatnenia pohľadávky v celosti, preto má zato, že podmienky vyžadované v § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pre zosplatnenie pohľadávky v celosti boli splnené.

37. Rámcovou zmluvou a Prílohou č. 3 rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, došlo k postúpeniu pohľadávky banky na spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o. Postupca postúpenie pohľadávky oznámil žalovanej v súlade s ust. § 526 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, pričom oznámenie bolo zaslané na adresu žalovanej uvedenú v zmluve o úvere, doporučené dňa 26. 01. 2022. Podporne v tomto odkázal na závery vyjadrené v rozhodnutí Krajského súdu v Žiline sp. zn. 8Co/564/2015 zo dňa 30. 11. 2015, 10Co/530/2015 zo dňa 31. 03. 2016 a Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/34/2017 zo dňa 30. 01. 2018. Uvedeným postupom si pôvodný veriteľ (postupca) splnil svoje povinnosti spojené s postúpením pohľadávky na postupníka.

38. Vzhľadom na uvedené, má za to, že pre platné a riadne postúpenie pohľadávky boli splnené všetky podmienky, tak ako sú uvedené v § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z., ako aj v § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, a teda je daná jeho aktívna legitímácia v spore.

39. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou konania (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 380, § 379 C. s. p.) a tento po zopakovaní a doplnení dokazovania na nariadenom pojednávaní pred odvolacím súdom v zmysle § 384 ods. 1 C. s. p. vo výroku, ktorým žalobe žalobcu v časti vyhovel, podľa § 388 C. s. p. zmenil a žalobu aj v tejto časti zamietol.

40. Z obsahu spisu vyplýva, že nároku uplatneného v konaní na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19. 10. 2017 uzavretej medzi veriteľom Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 a žalovanou ako dlžníkom, sa podanou žalobou domáhala pôvodne T. C. U., a. s., so sídlom Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, ako právny nástupca veriteľa Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok, ktorý zanikol rozdelením a zlúčením so spoločnosťou T. C. U., a. s. Bratislava a T. Leasing, a. s., Bratislava. Súd prvej inštancie žalobe žalobcu v časti predstavujúcej nepremičané splátky úveru splatné ku dňu rozhodnutia súdu a k nim prináležiaceho úroku z omeškania vyhovel, vo zvyšnej časti žalobu zamietol, keď dospel k záveru o neplatnosti zosplatnenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka listom pôvodného žalobcu zo dňa 22. 12. 2018.

41. Po rozhodnutí súdu prvej inštancie, pred nadobudnutím právoplatnosti uvedeného rozhodnutia, žalobca podaním doručeným okresnému súdu dňa 07. 02. 2022 oznámil, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil pohľadávku, ktorá je predmetom sporového konania, na spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154 a navrhol, aby súd z uvedeného dôvodu pripustil zmenu subjektov konania na strane žalobcu. Súd prvej inštancie uvedenému návrhu vyhovel a uznesením zo dňa 11. 02. 2022 pripustil zmenu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpi pôvodný žalobca T. C. U., a. s., Bratislava a do konania na miesto žalobcu vstúpi spoločnosť Intrum Slovakia, s. r. o., Bratislava.

42. Žalovaná následne podaným odvolaním namietala aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu z dôvodu neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky medzi T. C. U., a. s., Bratislava a spoločnosťou Intrum Slovakia, s. r. o., Bratislava.

43. Podľa § 217 ods. 1 C. s. p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia. Ustanovenia o sudcovskej koncentrácii konania tým nie sú dotknuté.

44. Odvolací súd po zopakovaní dokazovania vykonaného súdom prvej inštancie a jeho doplnení oboznámením Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej dňa 30. 11. 2017 medzi Consumer Finance Holding, a. s., T. C. U., a. s. a Intrum Justitia Slovakia, s. r. o. v znení dodatku č. 5 k rámcovej zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 11. 2021, vrátane prílohy č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, námietku žalovanej spočívajúcu v nedostatku aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu, vyhodnotil ako dôvodnú.

45. Skúmanie vecnej legitímácie strán konania je imanentnou súčasťou každého súdneho konania, ktorú povinnosť v sporoch s ochranou slabšej strany konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v

rozhodnutí sp. zn. 4Cdo/162/2020 (R 6/2022) s tým, že v sporoch s ochranou slabšej strany súd skúma vecnú legitimitáciu z úradnej povinnosti. Dôkazné bremeno preukázania splnenia podmienok podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách pred postúpením pohľadávky zaťažuje veriteľa, a to aj v prípade, že spotrebiteľ nepoprel s tým súvisiace skutkové tvrdenia veriteľa.

46. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

47. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase postúpenia pohľadávky, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

48. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa priechi dobrým mravom.

49. Jednou z podmienok postúpenia bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. je, že ide o pohľadávku, ktorá je splatná (alebo jej časť, pričom predmetom postúpenia môže byť len splatná časť pohľadávky). Splatnosť postupovanej pohľadávky vyžaduje aj ust. § 17 zákona č. 129/2010 Z. z. V prejednávanom spore však bola postúpená pohľadávka pred termínom jej splatnosti, z ktorého dôvodu nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ako správne namietala aj žalovaná. Nakoľko pri postúpení pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je predmetom tohto sporu, došlo v rozpore so zákonom, je uvedené postúpenie v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka neplatné pre rozpor so zákonom. Odvolací súd v tejto súvislosti odkazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Cdo/147/2017 (R 60/2018), podľa ktorého ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách neupravuje len ochranu bankového tajomstva, ale tiež práv klienta v súvislosti s postúpením pohľadávky. Postúpenie pohľadávky banky, ku ktorému došlo v rozpore s týmto ustanovením je neplatný právny úkon.

50. Vychádzajúc z uvedeného súčasný žalobca Intrum Slovakia, s. r. o., nemohol pohľadávku uplatnenú v konaní platne nadobudnúť, a teda v spore nie je aktívne vecne legitimovaný. Odvolací súd dodáva, že zo zmluvy o postúpení pohľadávky predloženej žalobcom nevyplýva, že by predmetom postúpenia bola len splatná časť pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 19. 10. 2017 uzavretej medzi veriteľom Consumer Finance Holding, a. s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35 923 130 a žalovanou, resp. len tá časť pohľadávky, ktorá bola priznaná napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie. Predmetom zmluvy, ako vyplýva z prílohy č. 3 Rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok, bola pohľadávka zo zmluvy č. 1720031876 voči žalovanej o zaplatenie 7.921,21 eur (t. j. pri postúpení pohľadávky sa vychádzalo zo skutočnosti, že došlo k zosplateniu úveru v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka). Oznámenie banky o postúpení pohľadávky samo osebe

nekonvaliduje neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávok, preto samotné oznámenie banky nezakladá vecnú legitímáciu žalobcu.

51. Pokiaľ žalobca vo vyjadrení k odvolaniu poukazoval na to, že v danom prípade išlo pôvodne o pohľadávku spoločnosti Consumer Finance Holding, a. s., Kežmarok, ktorá nebola bankou, a teda nejde o bankovú pohľadávku, odvolací súd uvádza, že určujúcou skutočnosťou pre posúdenie povahy uplatnenej pohľadávky je, že zánikom spoločnosti Consumer Finance, a. s., sa jej právnym nástupcom stala banka. Žalovaná sa tak dostala do právnej pozície klienta banky a súvisiaca pohľadávka získala povahu bankového záväzku. Splatnosť pohľadávky, ktorá má byť predmetom prechodu alebo postúpenia je však podmienkou aj pre prechod alebo postúpenie „nebankového“ spotrebiteľského úveru, ako to vyplýva z vyššie citovaného ust. § 17 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.

52. Pokiaľ ide o posúdenie platnosti zosplatnenia úveru, už súd prvej inštancie dospel k záveru o neplatnosti zosplatnenia úveru v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právnym predchodcom žalobcu, keď v konaní nebolo preukázané doručenie oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru žalovanej, s ktorými závermi sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje. Žalobca uvedené závery súdu prvej inštancie nenamietal, keď čo do zamietajúcej časti odvolanie nepodal, a teda uvedený právny záver súdu prvej inštancie akceptoval.

53. V duplike síce žalobca nesúhlasil s výkladom ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka súdom prvej inštancie spočívajúcim v názore, že pre vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru sa vyžadujú 2 úkony, a to výzva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti, vzhľadom na absenciu odvolania z jeho strany je však uvedené tvrdenie irelevantné. Napriek tomu odvolací súd uvádza, že sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že pre platné zosplatnenie úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka je potrebné nielen doručenie výzvy podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ale aj doručenie úkonu, ktorým došlo k zosplatneniu úveru. Uvedené vyplýva z ust. § 565 Občianskeho zákonníka, z ktorého vyplýva, že veriteľ má len možnosť úver zosplatniť, v ktorej súvislosti je zároveň časovo limitovaný, keď využitie práva na zosplatnenie musí uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky po splátke, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace a omeškanie s ňou trvá. V danom prípade nenastáva automatická splatnosť poskytnutého úveru neuhradením čo i len jednej splátky po dobu dlhšiu ako 3 mesiace v zmysle § 53 ods. 9, s použitím § 565 Občianskeho zákonníka, ale naopak zosplatnenie úveru je právom (nie však povinnosťou) veriteľa, ktoré právo je viazané na prejav vôle veriteľa voči dlžníkovi, že takéto právo si aj uplatní. Z povahy takehoto uplatnenia práva veriteľa vyplýva, že sa nemôže jednať o žiaden interný alebo navonok nerozpoznateľný úkon a postup veriteľa, ale naopak, musí sa jednať o taký prejav vôle realizovaný rozpoznateľným spôsobom navonok voči jeho adresátovi, t. j. o také uplatnenie tohto práva, ktoré je adresované dlžníkovi a ktoré je zároveň veriteľom realizované v zmysle zákonných podmienok. Z ust. § 565 posledná veta Občianskeho zákonníka zároveň vyplýva, že toto právo veriteľa je možné uplatniť najneskôr do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na dielo autorov Bajanková, Dulak, Fečík, Sedlačko, Števec, Tomašovič a kol.: Občiansky zákonník I., 2. vydanie, 2019, C. H. Beck, str. 2130-2135 v ktorom sa konštatuje: „V režime § 565 nenastáva teda splatnosť celej pohľadávky omeškaním dlžníka so splatením niektorej zo splátok, ale je podmienená dispozitívnym úkonom veriteľa vo forme žiadosti o splnenie celku, na ktorý je veriteľ v dôsledku omeškania dlžníka oprávnený. Toto svoje právo veriteľ môže, ale nemusí využiť. Žiadosť veriteľa o zaplatenie celej pohľadávky, resp. jej neuspokojeného zvyšku je jednostranným adresovaným úkonom, ktorého účinky sú podmienené tým, že dôjde dlžníkovi (§ 45 ods. 1 OZ). Zákon pre túto žiadosť osobitnú formu nepredpisuje, avšak vzhľadom na jej účinky vo vzťahu k zmene obsahu záväzkového vzťahu je pri záväzkoch vzniknutých na základe písomných dohôd nevyhnutné zachovať písomnú formu (§ 40 ods. 1 OZ).“

54. S poukazom na uvedené skutočnosti a závery odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým žalobe vyhovel, zmenil a žalobu v tejto časti pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu (ku ktorej skutočnosti došlo po rozhodnutí súdu prvej inštancie) zamietol. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa odvolacími námietkami žalovanej vo vzťahu k vyhodnoteniu povinnosti veriteľa skúmať schopnosť žalovanej úver splácať.

55. Vo zvyšnej časti (výroku II., ktorým súd žalobu vo zvyšku zamietol), ktorá nebola napadnutá odvolaním oprávnenej strany konania, zostáva rozsudok okresného súdu nedotknutý.

56. Nakoľko odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie v poradí prvom výroku, podľa § 396 ods. 2 C. s. p. nanovo rozhodoval o náhrade trov prvoinštančného i odvolacieho konania. Vychádzajúc z ust. § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. súd nárok na náhradu trov konania, tak prvoinštančného ako aj odvolacieho, priznal žalovanej, ktorá bola v celom rozsahu úspešná, a to v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

57. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 C. s. p.)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1, 2 C. s. p.)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 C. s. p.)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (§ 427 ods. 1 C. s. p.)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 C. s. p.)

Dovolaateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 C. s. p.)